

Dannys hjerte

Charme og varme i Dan Turélls oplæsninger

■ NY PLADE

Dan Turéll og Halfdan E.: *Glad I Åbningstiden*. Producer: Halfdan E. Mega Records. Udkommer i dag.

HVIS *Glad I Åbningstiden*, hvor Dan Turéll læser sine egne tekster til Halfdan E.'s musik og ledsagelse, havde været en koncertoptagelse, ville man sige, at den på smukkeste vis indfanger stemningen i tilblivelsesøjeblikket. Nu stammer materialet ikke fra en koncert, men *Glad I Åbningstiden* er alligevel propfyldt med show og sjov. Der har unægteligt været tale om muntre, inspirerede øjeblikke foran og bagved mikrofonen undervejs gennem pladens ni numre. Og et ekstra vidnesbyrd om den fine, smittende kemi mellem oplæser og arrangør er de syv, små indlagte vignetter, der stammer fra pauser mellem optagelserne, og hvor Turéll pludselig kan finde på at udbryde: 'Sidder I og griner i arbejdstiden? Det vil blive trukket i lyden!'

Dan Turéll var – frivilligt og ufrivilligt – en stor entertainer, og det er denne stærke udstråling af leg, vid og optræden, der også kendetegner ham på *Glad I Åbningstiden* og får hele pladen til at virke som resultatet af et lystbetonet arbejdsprojekt.

Halfdan E.'s rolle i foretagendet har været vanskelig. På forhånd reduceret til at spille andenviolin, men sam-

tidig udsat for et krav om at være en lydhør og smidig sparringspartner, når Dan Turéll spillede på hele sit uefterlignelige register. Her er producerens baggrund et klart plus. Med en fortid i drengede, skæve og humoristiske rockgrupper som *Dieters-Lieder* og *Flying Fish* og et samarbejde med ironikeren Steffen Brandt på TV-2's seneste plade *Kys Bruden* virker Halfdan E.'s kollaboration med Turélls frodige, accelererende virkelyst som en åndsbeslægtet tekniker og strateg.

HALFDAN E. løser den vanskelige opgave med at sætte musik til Dan Turélls i sig selv suveræne oplæsninger på glimrende vis. Og han gør det ved snarere at tænke i sløjfende, stemningsfremmende filmlydspor end i egentlige kompositioner. Han opnår derved i musikken en visuel effekt, der er i fin samklang med den årvågne iagttagelsesevne, som sammen med den levende og drillesyge sprogsans er indbegrebet af entertaineren Turéll.

Med bidrag fra bl.a. jazzorgel og bigband-blæsere er numre som *Jeg Skulle Have Været Taxachauffør*, *Rød Høst* og *Jul Igen* arrangeret som en slags kulørte pasticher på lydspor fra diverse gangster- og agentfilm. *Mens Alle Disse Kvinder*, *Drøm Om Alder* og *Happy Ends* skiftevis betjener sig af perlede, musette-præget karnevalsstemning, melodramatisk klaver-tristesse

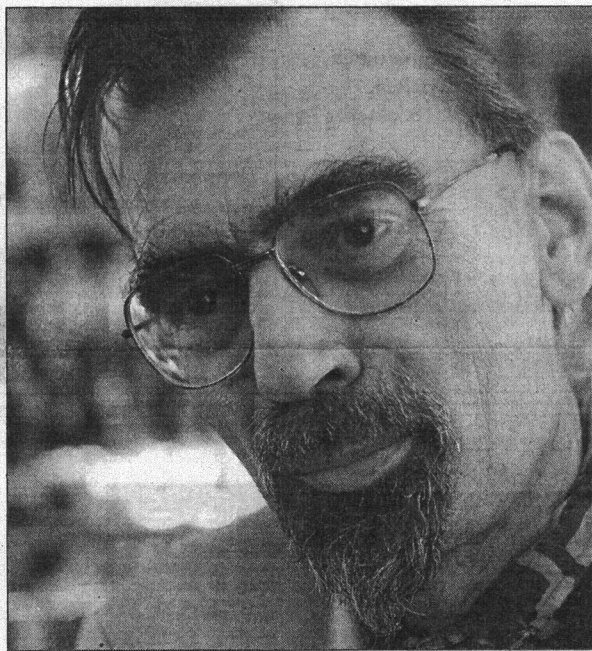
og stryger-hvælvket kærlighedsromantik, som på én gang er borte med blæsten og oppe i stormfulde højde. Alle steder med en billedskabende virkning, der er diskret nok til at overlade scenen til hovedpersonen og stærk nok til at bære hans stemme i den rigtige retning.

ENTRÉ Dan Turéll. Alene i kraft af sin stemmes liv og vitalitet dominerer han denne plade med et nærvær, som fylder scenen helt ud, og derved også giver disse uundgæelige stik af vemod over det tomrum, der nu står tilbage. I bidrag som *Oh Danmark*, *Selskabssnak* (som Steffen Brandt afslutter ved at oplæse sit eget vers i forlængelse af Turélls korte tekst) og *Jul Igen* er han i topform i rollen som den varme spottefugl, der veloplagt spytter sine snapskud fra den rablende gale, normaldanske hverdag ud. Han nærmest nyder og smager på sine elegant turnerede spydigheder – *'Flade jul! Blæksputte-jul! Svikmølle-jul! Forædtheds-jul! Forretnings-jul! Morten Korch-jul med sne-sevis af hjemvendte sønner fra Amerika. Og de er alle sammen Poul Reichhardt.'* Men han er netop aldrig arrogant eller ude af stand til at føle og forstå de typer og træk, der står for skud.

En form for diabolisk velbehag og fortrøstningsfuld livsaccept, der kan nå helt surrealistiske eller dadaistiske højder, når Turéll tager fat på mere mytologiske fænomener som f.eks. figurerne i Disney-universet. I nummeret *Dagens Disney-Evangeliem* om *Store Stygge Ulvs evige jagt på De Tre Små Grise* er der i bare den måde, hvorpå han med kærlig vrængen fraserer ordet 'grise' en ubetalelig, urkomisk effekt, der næsten synes at rumme en hel livsanskuelse.

Det er den, man med et andet udgangspunkt genfinder i pladens mest ligefremme og entydige indslag, *Drøm Om Alder*, hvor en gammel mand driver rundt på Vesterbro: *'Det er en ny identitetsløshed at blive gammel/også mine venner børnene på legepladsen vil ende på den måde/gi' mig et knus, lille gode ven/det kan være i morgen det sker'*. Det er blottet for ironi og sentimentalitet. Men som hele *Glad I Åbningstiden* er det gennemstrømmet af liv og menneskelige træk. Dan Turéll har taget noget til hjertet. Og givet det videre med stil og charme.

ANDERS ROU JENSEN

Dan Turéll har taget noget til hjertet og giver det videre med stil og charme. – Foto: Jørgen Sperling